

Svatá Hora

4

2019

ročník
LVI

První CD nových varhan • Svatohorský betlém • Dokončení poutní cesty

OBSAH

Úvodník

Koho hledáš? **3**

Ze Svaté Hory

K současným svatohorským jesličkám **4**

Svatohorský koláč **9**

Výtvarná soutěž pro děti **12**

Svatá Hora v roce 2019 v číslech **14**

Betlémské světlo **19**

Zprávy ze Svaté Hory **24**

Spiritualita

Dobrá kniha: Nesmíme se bát! **6**

„Vraťte se k Hospodinu, on nás rozdrásal, on nás uzdraví“ **22**

Informace

Vzpomínka na Stanislava Jelínka **10**

O putování aneb

Cesta nejen na Svatou Horu **16**

Exercicie, poutě **25**

Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **26**

Koho hledáš? (Jn 20, 1-18)

Koho hledáš? V tomto případě to není užívaná fráze nebo reklamní slogan. Láska pro ni nemá hranic. I když byla ještě tma, jde Marie Magdalská k hrobu a spatří kámen od hrobu odvalen.

Tajemství Velikonoc s prázdným hrobem otevírá dveře a ukazuje se velikým dnem Zmrtvýchvstalého! Začíná „průvod“. Marie utíká k Petrovi a k Janovi. Oznamuje: „Vzali Pána z hrobu, a nevíme, kam ho položili.“ Petr a Jan běží společně k hrobu. Vstupuje Petr, a pak i Jan do hrobu vytesaného ve skále. Vidí a věří.

Učedníkovi, který miloval Ježíše, stačí vidět prázdný hrob, aby uvěřil. Máří Magdaléně, která také milovala Ježíše, to nestačí. Nestačí jí vidět svědky (anděly). Chce se se Zmrtvýchvstalým potkat a být s ním! „Odnesli mého Pána...“ „Koho hledáš?“

Známe lidi, kteří něco sbírají. Sběratelé jsou často těmi, kteří chtějí jenom vlastnit, mít. Hledání ztracené nebo nové věci se pro ně stává „myslem života“. Pro sběratele nejsou potřební jiní lidé. Představují pro něj neustálou hrozbu. Nalezení nebo koupení nějakého nového kousku ukončí „hledání“. Ale zvětšuje se pak duchovní chudoba egoistického boháče. Hledání „Někoho“ nikdy neskončí. Hledání někoho, koho známe, začíná novou etapu vzájemného obohacování. O to více, když milovaná osoba začala jinou, úplně novou úroveň vztahů s milovanými přáteli.

Když dohovořila, „...nevím, kam ho položili.“, obrátila se a spatřila Ježíše, ale nevěděla, že je to on. Ježíš ji oslovuje: „Marie!“

„Rabbuni - Mistře!“ Poznává dobře známý hlas. Slyší své jméno a rodí se v ní radostné gesto víry. V tomto případě nemá žádných pochybností. Nemůže to být nikdo jiný. Jedině On se takhle na mě obracel. Klání se Ježíši. Tento úkon hluboké lásky nemůže „držet“ Ježíše na jednom místě. Ani ona,

Dokončení na straně 8

Z představení prvního dvojCD nových varhan

Fotografie

na titulní straně časopisu:

Andělek držící erb mariánského

poutního místa v Čechách.

Latinský nápis

„B.V. Drvzesensis“,

P. M. Družecká – Družec

u Kladna

Časopis Svatá Hora • LVI. ročník

K současným svatohorským jesličkám

Původní svatohorské jesličky, vystavované pravidelně u oltáře Matky Ustavičné Pomoci, byly vyrobeny v Mnichově.

Výstavy jesliček, tak, jak je známe dnes, započaly v roce 1991. Tehdy byl na Svaté Hoře farářem P. Josef Břicháček, CSsR. On nám umožnil pořádat výstavy v Mníšecké kapli. První výstava byla dost skromná, co do kvality vystavovaných exponátů, i co se zkušeností týče. To se odrazilo v malé návštěvnosti. Další roky už byly lepší. Po P. Břicháčkovi se stal farářem P. Stanislav Příbyl, CSsR. Jemu se naše výstavy velmi líbily. Při společném vánočním setkání se mi svěřil, že by rád u některého současného příbramského řezbáře nechal vytvořit betlém pro Svatou Horu. Nabídl se mu jeho jmenovec Stanislav Příbyl. Ten vyřezal šest figurek, které byly na Vánoce v roce 2001 vystaveny v bezpečnostní skříňce v bazilice. U skříňky byla umístěna pokladnička, do které mohli návštěvníci přispívat na nově vznikající betlém. Tehdy všichni věřili tomu, že se dílo bude dařit, já ale ne. Časem se ukázalo, že jsem měl pravdu. Do betléma totiž nepřišla žádná nová figurka. Výrobu jesliček i poté komplikovala nespolehlivost dalších řezbářů, čímž se tvorba svatohorského betléma opět zastavila.

Mně osobně na betlému hodně záleží a dost mě to mrzí. Mým přáním je, aby dílo bylo dokončeno. Proto jsem pozval na Svatou Horu Bedřicha Šilara a požádal jsem ho, zda by mohl v započatém díle pokračovat. Pan Šilar se ujal rozdělané práce a do betléma tak přibyly hned tři figurky. V následujících letech pravidelně přibývaly další figurky. Do letošních Vánoc již vyřezal osm figurek a věřím tomu, že díky jeho práci bude dílo svatohorského betléma dokončeno.

K dokončení jesliček je ale kromě nadšeného řezbáře zapotřebí mít dostatek financí. Všichni se mohou do stavby jesliček zapojit. Každý může do betléma navrhnout svoji figurku. Jak na to? Zájemce zadá téma, například darák s houskou nebo darovnice. Řezbář postavu vytvoří a objednavatel zaplatí. Nabízí se tak mimořádná příležitost zvěčnit sama sebe jako pastýře, řemeslníka či někoho jiného. První figurku takto sponzoroval bývalý svatohorský údržbář Josef Říčař, druhá je od pana Jána Chvalníka, další od paní Věrky Langové. Tři figurky věnoval spolek Příbramští betlémáři. Již dlouho odkládaným úkolem pro dárcce je vyřezání pozadí betléma s námětem Svaté Hory. Řezba zatím nebyla realizována pro vysokou finanční náročnost. Chcete-li se stát součástí příběhu svatohorského betléma, obraťte se na mne nebo na paní Věru Langovou, předsedkyni Matice Svatohorské.

*Ján Chvalník,
starosta spolku Příbramští betlémáři, z. s.*

(redakčně upraveno)

Dobrá kniha

Michal Zamkovský: Nesmíme se bát!

(v originále **Spovedal som Slovensko**, nakladatelství Postoj Media, s. r. o. v Bratislavě, 2017 a nakladatelství Pavel Nebojsa – Doron v Uhřicích, 2019)

Michal Zamkovský, CSsR se narodil v roce 1948 v Toporci. Vystudoval gymnázium v Kežmarku a bratislavskou Stavební fakultu Technické univerzity. V té době hrál také úspěšně fotbal za klub Slovan Bratislava. V roce 1976 složil své první řeholní sliby u otce Krajčička a v roce 1980 jej v Zakopaném tajně vysvětil na kněze kardinál Franciszek Macharski. Postgraduální studium v oboru pastorační teologie ukončil na Lublinské univerzitě v roce 1996. Po vysvěcení pracoval v civilním zaměstnání ve šroubárnách ve Staré Lubovni. Navenek žil nadále jako laik, jen intenzivně působil v hnutí Světlo-Život (oáza). Od roku 1990 působí v klášteře redemptoristů v Podolínci a jako lidový misionář doma i v zahraničí, v letech 2005 – 2011 byl provinciálem řádu v Bratislavě. Je známým představitelům charismatické obnovy na Slovensku. V Podolínci organizoval mj. mezinárodní školy evangelizace. Díky úzké spolupráci redemptoristů a laiků z komunity Rieka života se klášter stal centrem nové evangelizace pro celé Slovensko i pro jiné země bývalého východního bloku. Papež František jej v roce 2016 jmenoval misionářem milosrdenství.

„Víte, nikdy to nefunguje tak, že starý člověk najednou zemře. Vždycky je to boj. Jen co se zrodí nové stvoření, hned musí bojovat o přežití s hříchy a slabostmi, které se neustále vracejí. Ale je vskutku obdivuhodné, jak obrovská je síla, která člověka drží a pohání, aby přes všechny překážky šel směrem, který mu Bůh ukázal.“

Začátek knihy je věnován především vzpomínkám na dětství, na rodinu, mládí a studia, na období duchovního obrácení. Otec Michal studoval tajně teologii u Jána Mastiliaka, významného slovenského redemptoristy a byl také tajně vysvěcen na kněze. Od roku 1990 působil v klášteře redemptoristů v Podolínci, prošel formací a studiem v Polsku, aby se naučil organizovat lidové misie. Jak sám uvádí, misie jsou silně spojeny se svátostí smíření, protože jedním z cílů těchto setkání je i možnost lidí dát do pořádku svůj život, svoji minulost, vyzpovídat se bez psychologické bariéry. Velká část knihy je věnována otázkám a odpovědím spojeným se zpovědí, vysvětlení důležitosti svátosti smíření, postupu, jak se na zpověď dobře připravit. Ještě hlouběji se tímto tématem otec Michal zabývá ve své knize Sedm kroků k dobré zpovědi

(Postoj Media, s. r. o., 2017, Paulínky, 2019).

„Podstatné je setkání s Bohem. Zpověď pomáhá člověku setkat se s Bohem. Jde o příležitost, kdy Bůh říká člověku, že ho má rád, i když neustále padá.

Každou zpovědí jako by člověk říkal: Bože, potřebuji tě. Jdu k Otci.“

Jelikož jsme měli tu čest setkat se s otcem Michalem před několika lety v klášteře redemptoristů v Podolínci, nemohu si odpuštít svůj osobní dojem. Otec Michal nám byl představen v klášterní jídelně. Seděl na čestném místě v čele stolu přesně tak, jak je psáno i v knize. Za tu chvíli prožitou s ním jsme si mohli udělat subjektivní obrázek: člověk s výrazně světle modrými bystrými očima, nevelké postavy, sportovec, horal. Nevypadá na svůj věk. Silná osobnost, inteligence, osobitý humor. Moudrost, zkušenost, přísnost, přirozená autorita. Vzbuzuje respekt. Vyzařuje z něho láska k Bohu, k lidem. Má odstup, ale není to povýšenost. Skromnost. Zbytečně nemluví, nevnucuje se. Pozoruje, naslouchá, tvoří si úsudek. Když mluví, má to smysl. Naše nadšené vyprávění o tatranské túře blahosklonně vyslechne (Kolik takových lidiček už asi viděl a slyšel!), a pak pomalu pronese: „Medodoly? To ste išli priamo cez obývačku medved'ov!“

Publikace je živou zpovědí jednoho z nejznámějších současných členů řádu redemptoristů na Slovensku – P. ThLic. Ing. Michala Zamkovského, CSsR. Kniha je velmi čtivá, z řádek vyzařuje klid a pokora. Otec Michal se nevyhýbá ani citlivým tématům - nesoudí, ale vyjadřuje své pocity. Z jeho odpovědí lze vyčíst pravdu, upřímnost a jasný úsudek. Imrich Gazda a Pavol Rábara v předmluvě uvádějí, že tuto knihu vlastně nepotřebuje Michal Zamkovský, ale oni jako autoři. Otec Michal prošel téměř celé Slovensko a lidé ho jako misionáře znají a uznávají. Předmluvu k českému vydání napsal P. Aleš Opatrný.

„Nosím v sobě spoustu vzpomínek, ať už z misí, kdy tam lidé odkrývají dramata svých životů, nebo když mi někdo vypráví těžký příběh svého života. Neumím kolem projít jako turista, který si udělá fotografii a jde dál. Zůstává to kdesi ve mně. Lidé přijdou na modlitbu a já přemýšlím, jak ten člověk může s takovými problémy žít. Trápí mě to, nejde to jen tak ze sebe shodit. Přináším to potom na oltář, tam se to snažím Bohu odevzdat. Tak jako celý svůj život.“

Iva Dušková

Zdroj: paulinky.cz, databazeknih.cz

Dokončení ze strany 3

nositel Dobré noviny o Zmrtvýchvstání, nemůže zůstat stát.

„Nedotýkej se mne, dosud jsem nevystoupil k Otci. Ale jdi k mým bratřím...“ Víra rodí a prohlubuje adoraci. Ale současně u ní „nekončí“. Zmrtvýchvstalý Ježíš překračuje hranice času i prostoru, aby byl všude a pro všechny. Nic a nikdo nemůže odůvodnit vizi, že církev má být statická a pasivní. Od prvních Velikonoc je církev neustále na cestě. Zmrtvýchvstání určuje misijní dynamiku společenství víry a lásky. Apoštolové, učedníci a misionáři šli hlásat stejně jako Marie Magdalská: „Viděla jsem Pána a toto mi řekl.“ Jenom „vidění“ a „dotýkání se“ Boha může zrodit důvěryhodného svědka víry. Pro lid starého zákona těmi svědky byli proroci. Pro prvotní církev se jimi stali apoštolové a mučedníci. A pro lid nového zákona jsou jimi svatí a blahoslavení.

Hledám Ježíše jako Marie Magdalská? Miluji ho nade všechno? Jdu za ním i „v noci“? Když je temno kolem mě, nebo ve mně?

P. František Boldy, CSSR

Šárka Flachsová, 16 let, ZUŠ Dobříš, pod vedením akad. malířky Anny Vančátové

Svatohorský Skoláč

V měsíci říjnu se uskutečnila akce s názvem Říjnový koláč - aukce pekařských a cukrářských výrobků.

Průzvisko tato událost dostává podle období, ve kterém se koná. Cílem poslední aukce bylo získat finanční prostředky na opravu laviček na Toufarově louce, které se nacházejí v zoufalém stavu. Do pečení se zapojili jak věřící, tak i příbramští obyvatelé, kterým Svatá Hora a její okolí není lhostejné.

Celkem bylo vybráno 23 261 Kč. Všem pekařům, pekačkám a cukrářkám ještě jednou moc děkujeme za jejich výrobky.

Již dnes vás zveme na Postní koláč, který se uskuteční 3. neděli postní (15. března 2020) od 8:00 do 13:30 hod. Cílem bude získat finanční prostředky na další etapu opravy soch na balustrádě kolem baziliky, část výtěžku bude určena též k opravě střech nad stánky, které jsou ve vlastnictví Svaté Hory.

Děkujeme za pomoc!

Ludmila Štefaníková

Vzpomínka na Stanislava Jelínka

Počátkem listopadu 2019 zemřel skladatel a pedagog Stanislav Jelínek, osobnost se Svatou Horou po dlouhá léta úzce spjatá. Jeho přátelství s P. Karlem Břízou, CSsR i členy Svatohorského chrámového sboru, jakož i s příbramským sbormistrem Vladimírem Vepřekem, přineslo plody mimo jiné v podobě množství liturgických kompozic zejména pro obnovenou (pokoncilní) liturgii, které jsou součástí kmenového repertoáru (nejen) Svatohorského chrámového sboru. Zmíjme například jen jednu skladbu za mnohé: *Proprium Slavnosti Nanebevzetí Panny Marie*, které zní ve svatohorské bazilice již po několik desetiletí. V následujících řádcích vám přinášíme vzpomínku paní Ludmily Fousové, dlouholeté členky Svatohorského sboru.

Stanislav Jelínek, skladatel a pedagog

(25. 3. 1945–10. 11. 2019)

V letech 1959–65 studoval pražskou konzervatoř, obor varhany a skladba (u Jana Zdeňka Bartoše). V období 1965–70 pokračoval ve studiích na hudební fakultě AMU (skladba u Jiřího Pauera).

Mezi léty 1983–85 absolvoval postgraduální studium na AMU (teorie hudby 20. století). V letech 1965–91 byl pedagogem na Vojenské hudební škole (později Vojenské konzervatoři v Roudnici nad Labem), od roku 1991 vyučoval na Konzervatoři a Vyšší odborné škole Jaroslava

Ježka v Praze. Od roku 1993 také působil na Střední zdravotnické škole Suverénního řádu Maltézských rytířů v Praze 1 (zpěv, muzikoterapie). Od roku 1984 spolupracoval s celorepublikovými církevními sbory Effatha. V roce 1991 zahajovala jeho symfonická báseň *Ad fontes* karlovarské Mladé pódium. Získal druhé místo na soutěži Generace 78 v Ostravě za *Concerto per orchestra da camera* a druhé místo v soutěži Svazu českých skladatelů a koncertních umělců roku 1979 za skladbu *Koncert pro hoboj a orchestr*.

(zdroj: ceskyhudebnislovník.cz)

Se Stanislavem Jelínkem jsme se s mým manželem seznámili na Svaté Hoře, kam dojížděl jako muzikant za P. Karlem Břízou. Brzy se seznámil i s celým sborem, poznal jeho možnosti a psal nám skladby takřkajíc „na tělo“. Pro Stanislava Jelínka jsem byla „milostivá paní“, ale i „továrna na utrejk“, protože na jeho narážky typu „...a Vám tam napíšu ostinátní G...“ jsem odpověď nezůstala nikdy dlužna. Měli jsme podobný humor a milovali jsme zpěv a hudbu. Později St. Jelínek docházel i k nám do rodiny, protože byl milovníkem dobrého jídla. Napsal mi za to krásnou vánoční koledu. Ráda na ten čas vzpomínám, byl to jeden z rozkvětů sboru. Když P. Bříza musel ze Svaté Hory odejít, scházeli jsme se vždy o svátcích s dalšími muzikanty a zpěváky u Břízů na Vysočině. Po návratu P. Břízy na Svatou Horu se vrátil i Stanislav Jelínek a trávil zde prakticky každou neděli. Pokračoval ve své činnosti, takže nám vytvořil bohatý bohoslužebný archiv. Rádi jsme jeho skladby zpívali a nezapomínáme na ně ani dnes.

Ludmila Fousová, členka sboru

Lenka Bestahovská, 13 let,
ZUŠ Dobříš,
pod vedením akad. malířky
Anny Vančátové

Vzdělávací výtvarná soutěž pro děti a výstava Vánoce v Čechách a Ledru

Tématem výtvarné soutěže Vánoce v Čechách a Ledru bylo znázornění Vánoc - narození Ježíška v Betlémě pohledem dětí. Soutěž a výstava probíhaly od 6. listopadu do 28. prosince 2019 v rámci spolupráce betlémářů z Valle di Ledro a Příbrami. Jednalo se již o 3. ročník, jehož nedílnou součástí byla výstava betlémů a v letošním roce také výtvarná soutěž pro děti.

Region Valle di Ledro nepojí s Příbramí pouze osud vyhnanců za 1. světové války, ale i tradice betlémářství. Frontová linie vyhnala obyvatele z údolí Valle di Ledro do Příbrami a dalších měst ve Středočeském kraji - do Milína, Buštěhradu, Nového Knína, Ptíc, Chyňavy, Doks, Ostrova u Tochovic.

V loňském roce to bylo zároveň sto let od doby, kdy se poslední obyvatelé mohli vrátit z války domů. Právě obyvatelé z Ledra mají k Čechám i po ne skutečných sto letech srdečný vztah a místní sbor dokáže zazpívat i českou státní hymnu „Kde domov můj“. Přímo ve Valle di Ledro si můžete pochutnat na českých lívancích nebo ovocných knedlíčích.

Projekt probíhal pod záštitou správce Římskokatolické farnosti u kostela Nanebevzetí Panny Marie Příbram - Svatá Hora P. Mgr. Davida Horáčka, CSsR, hejtmanky Středočeského kraje paní ing. Jaroslavy Pokorné Jermanové a Giuliana Pellegriniho z italského Valle di Ledro, nositele ceny Gratias agit (Ministerstva zahraničních věcí ČR).

Děti soutěžily ve třech věkových kategoriích – 1. kategorie 3–7 let, 2. kategorie 8–11 let, 3. kategorie 12–15 let. Na soutěžící čekaly ceny od partnerů projektu Středočeského kraje, Valle di Ledro, města Příbram, Fytos Fruit, Náš Ježíšek, Spolku příbramských betlémářů a dalších partnerů.

Do projektu se zapojily děti z více jak 16 škol a školek z šesti zemí, nejen z Čech a Itálie, ale také z Chorvatska, Palestiny nebo Indonésie. Celkově přišlo na Svatou Horu pro Ježíška

více jak 120 originálních a jedinečných vánočních obrázků. Výstava obrázků byla k vidění v bazilice do 2. února.

Vyhlášení vítězů proběhlo v neděli 29. prosince 2019 od 14 hodin v bazilice Nanebevzetí Panny Marie na Svaté Hoře po skončení tradičního Zpívání u jesliček. Na děti čekaly ceny od partnerů soutěže.

Děti byly oceněny v těchto kategoriích:

Cena za unikátní řešení (neuděluje se umístění)

- ZŠ 28. října Příbram (skupinová práce keramický betlém)
- ZŠ Valle di Ledro (skupinová práce dopis dětem v Příbrami)
- ZŠ Jiráskovy sady Příbram (skupinová práce 6 metrů dlouhá kresba betléma)

Cena za jedinečnost a originalitu námětu

1. žák z Valle di Ledro (koláž betléma z novin)
2. Antonín Kopecký (ZŠ 28. října Příbram)
3. Tereza Králová (ZŠ a MŠ Doksy u Kladna)

Cena za spontánnost a nápaditost provedení

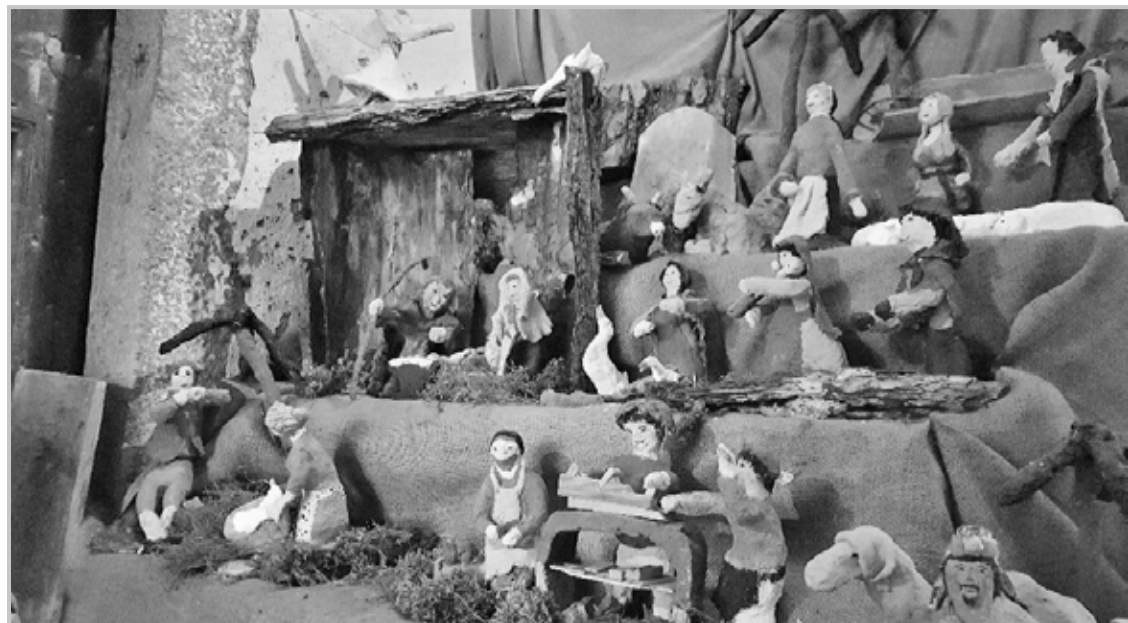
1. Veronika Matyášová (MŠ Kličková Vila Příbram)
2. Natálie Schwarzová (Jaroměř)
3. Julie Osobová (ZŠ a MŠ Chyňava)

Cena za techniku práce a provedení

1. Ella Říhová (ZŠ Školní 75 Příbram)
2. Jiří Holub (ZŠ Slovenská Praha)
3. František Štětina (ZŠ 28. října Příbram)

Žákům ze ZŠ 28. října a ZŠ Školní byli za práci osobně poděkovat koordinátor projektu Josef Hovorka a P. David Horáček, CSsR. Velké díky patří všem dětem, které se do soutěže zapojily.

Mgr. Josef Hovorka (upraveno a zkráceno)

SVATÁ HORA V ROCE 2019 V ČÍSLECH

SVATOHORŠTÍ KNĚŽÍ K 31. 12. 2019

P. David Horáček, CSsR – administrátor Svaté Hory, rektor kláštera, P. Vladimír Jedlička, CSsR – na odpočinku, P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR – zástupce rektora kláštera, přípravy dospělých ke křtu, katechismus pro dospělé a výuka náboženství, P. Jan Kuník, CSsR – zástupce administrátora, nemocniční kaplan a charitní kaplan, P. Jozef Novák ml., CSsR – farní vikář a pastorec mládeže a P. Piotr Nowicki, CSsR – kaplan pro vězňici a farní vikář.

Svatohorští kněží spravují poutní místo na Svaté Hoře a kostel sv. Josefa v Obořišti. Slouží bohoslužby a působí i v DPS na Brodské v Příbrami, na oddělení LDN nemocnice v Příbrami na Zdaboři, na paliativním oddělení nemocnice, v domečku Sanco pro pacienty s Alzheimerovou chorobou, ve stacionáři farní charity v Příbrami a ve vězňici na Bytízu.

Během roku kněží zastupovali ve farnostech Příbram sv. Jakub, Višňová, Jince, Hluboš, Pičín, Sedlčany, Dublovice, Chlum u Sedlčan, Petrovice, Obděnice, Nechvalice, Jesenice, Kosova Hora, Krásná Hora, Bohutín, Třebsko, Slivice, Pečice a Dlouhá Lhota.

POUTĚ

Na Svatou Horu přijelo celkem 64 autobusů poutníků. Sedmnáct autobusů s poutníky z různých míst naší vlasti, dvanáct poutnických skupin z Německa a deset skupin ze Slovenska přijelo na předem naplánované mše. Další poutníci přijeli na mše z Polska a USA (po pěti skupinách), z Chorvatska (čtyři), Slovinska (tři) a z Rakouska (dvě). Mše byly slouženy i pro poutníky z Itálie, Indonézie, Kandy, Libanonu, Maďarska a Švýcarska.

MUZEUM A PROHLÍDKOVÁ SLUŽBA

V letošním roce jsme, kromě stálé expozice Svatohorského poutního muzea a kromě nabídek různých prohlídek, otevřeli několik putovních výstav – například „Nemohli jsme mlčet – lidé Charty 77“, „TGM to nikdy nebude mít lehké“, „Střední Čechy během stavovského povstání a české války (1618–1621)“. Stále je v muzeu ke zhlédnutí výstava k 40. výročí požáru Svaté Hory.

Svatohorskou průvodcovskou službu využilo necelých čtrnáct tisíc platících návštěvníků. Největší zájem byl o prohlídku areálu v českém jazyce (7135 prodaných vstupenek), o samostatnou prohlídku Svatohorského muzea (1986) a o koncert v bazilice po prohlídce (1386). Nabídky cizojazyčných prohlídek využilo 1339 osob. Přes osm stovek návštěvníků si zakoupilo vstupenku na prohlídku zvonice (856) a sklepení (802). Průvodcovský text si za poplatek zapůjčilo 168 návštěvníků. Novinky roku, prohlídky horní chodby rezidence s klenotnicí se zúčastnilo 128 osob a hodinovou věž, prohlídku náročnou na organizaci (malý prostor), navštívilo 53 lidí.

ČASOPIS

Časopis Svatá Hora vychází v nákladu 2600 kusů. Z toho jsme v uplynulém roce rozesílali 2171 výtisků na 1284 adres. Zasláno je 50 časopisů na Slovensko, 4 výtisky do Německa, po 2 do Itálie a do Rakouska a 1 výtisk zasíláme do Vatikánu.

Ve spolupráci s P. Davidem Horáčkem, Martinou Jechortovou, Věrou Langovou a Monikou Vohradskou zpracoval Petr Dušek

Předvánoční zpívání Náhodné sešlosti ve sklepení 21. 12.

Svatohorské kuchyňky Lenka, Dana, Hanka ml. a Hanka st.

Svatohorští kněží k 1. 1. 2019

Provinciál V. Hypius a student Pavel Hudousek

P. František Boldy z naší provincie a O. Atanáz Mandzák z řeckokatolické viceprovincie Michalovce

Pánové z údržby Miroslav a Vláška

22. 12. 2019 večer přinesli skauti Betlémské světlo

O putování aneb Cesta nejen na Svatou Horu

DOKONČENÍ z minulého čísla

Trasa nebude dlouhá ani náročná a po 14 km vás zavede již do sedmého bodu - Strakonice - přímo k nádvoří tamního hradu a zámku. Neváhejte, a pokud znavené údy dovolí, vydejte se na prohlídku nejen tam, ale i do přílehlého historického centra.

Další průchod městem bude pokračovat velmi příjemně. Stezka vede opět podél řeky, Volyňka vás nadále provází, sama se už ale mísí s vodami Otavy. Přílehlý lesopark vás rychle dostane na okraj města. Tam dojde k vystřízlivění, neboť je třeba proplést se změtí betonových konstrukcí městského obchvatu. Strakonice necháváte za zády a před vámi jsou Řepice s pozůstatky tvrze ze 14. století a kostelem svaté Máří Magdalény z první poloviny 13. století. Přibližně v polovině trasy mezi Strakonícemi a Sedlicí vás čeká další skvost. Na horizontu se vynoří barokní poutní kostel svatého Jana Křtitele. Poutní cesta se čtrnácti kapličkami k němu vede z Radomyšle, kde je kostel svatého Martina s románskými základy z druhé poloviny 12. století. Den zakončíte v Sedlici. K cíli jste opět blíž, o necelých 20 km.

Sedlicí opustíte u barokního kostela sv. Jakuba Většího. Půjdete přes pole, lesem, kousek po silnici až do vísek Škvořetice a Pacelice. Zdejší vrch Křesavec ukrývá opuštěný poutní barokní kostel Proměnění Páně, jehož architektem byl pravděpodobně Kilián Ignác Dienzenhofer. Dále se proplétáte malebnou jihočeskou krajinou lesů, polí, luk a rybníků. Za zmínku jistě stojí nádherná alej vedoucí po hrázi Buzického rybníku. Při chůzi se rozlévá žilami slastný pocit klidu a radosti. Krajinu vnímáte všemi smysly - krása na pohled, vrzání kamínků pod botami, rozmanitá vůně přírody, pobolívání zdravě namožených svalů, větřík hladící po tváři... Všechno jako by bylo šťavnatější, opravdovější, nezastíněné běžnými starostmi a vymoženostmi dnešní doby. Po necelých 12 km se tak vaším devátým zastavením stane město Blatná. I tady stojí za to strávit více času a navštívit historické centrum. Zámek Blatná je vystavěn na ostrůvku uprostřed rybníku a obklopují ho úžasné zahrady, ve kterých najdete zajisté místo ke spočinutí pro vaše bolavá těla a k načerpání nové energie...

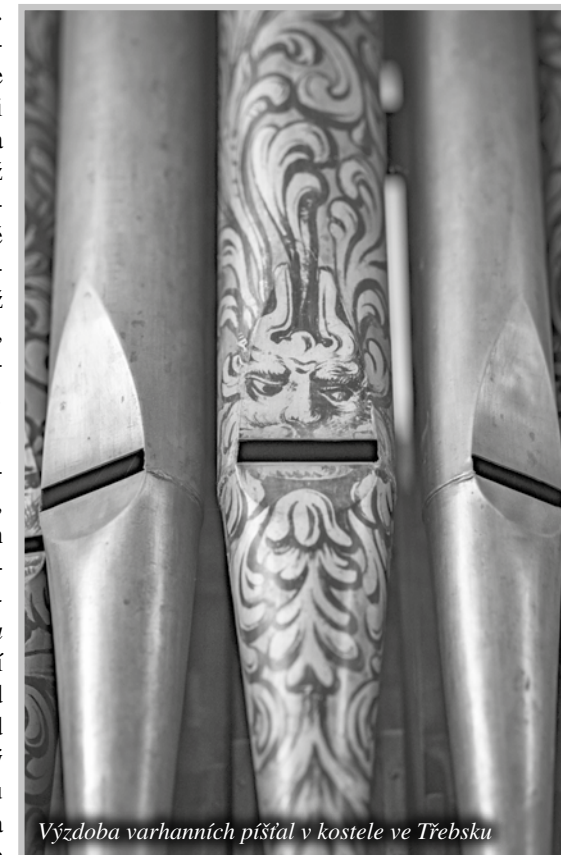
Další část nebude pro vegetariány. Čekají vás Paštiky, Uzeničky a Uzenice. Nevěříme, že tato jména vznikla náhodně. Ačkoli o vsi, respektive tvrzi Uzenice, jsou zmínky již ze třináctého století, kdy patřila svatojiřskému klášteru na Pražském Hradě, v současné době jsou ze zdejších tvrzí a hradů bohužel již jen ruiny. Naopak v Paštikách vznikla novější stavba, barokní kostel svatého Jana Křtitele postavený podle návrhů Kiliána Ignáce Dienzenhofera. Momentálně prochází důkladnou rekonstrukcí, a tak se již brzy bude tyčit na horizontu obce v celé své kráse. Hned za ním odbočíte do lesa, kde se ukrývá

starý zaplavený lom, pravděpodobný zdroj materiálu na stavbu kostela. Tak jako ve všech starých lomech je v něm vstup i koupání zakázáno, ale i jen pohled zdáli má své neopakovatelné kouzlo. Kouzelná a tajemná atmosféra na vás tentokrát bude dýchat ze všech koutů. Půjdete vpravdě zapomenutým krajem, kam se pomalu vrací život s obnovenými pastvinami a kde stavení na samotách svou polorozpadlou architekturou ukazují, že pamatují velmi mnoho. Další vodní hladina, Černívský rybník, nad kterým se z jedné strany tyčí kostel Nejsvětější Trojice a z druhé strany se v lese skrývá zřícenina hradu Křikava, vás uhrane natolik, že se vám již nebude chtít pokračovat dál. A to máte před sebou ještě Drahenice, vaše desáté zastavení. Obec, která je zapsaná jako Vesnická památková zóna a Památková rezervace se souborem lidové architektury. Dalších 20 km cesty je za vámi.

Je to tak, před vámi je již jen skok. Dvanáct kilometrů do Březnice, a pak už jen 21 km do Příbrami, vaše dvanácté zastavení, respektive cíl - Svatá Hora.

Tento úsek do Březnice je opravdu krátký. Má to své důvody. Jednak Březnice je půvabné městečko, které si zaslouží, abyste mu věnovali více času. Vždyť tady to kdysi začalo. Odtud vytyčili první poutní cestu na Svatou Horu. Druhý důvod je ten, že jste již těsně před koncem vašeho putování. A konec, respektive návrat z cesty, umí být hodně složitý. A tak i tady, jako na začátku v klášterních zahradách Českého Krumlova, ať již v zahradě Březnického zámku, v Konventu, ve Špejcharu, či kdekoli jinde, si najdete nějaký svůj kout... jste ještě pořád na cestě... ale cíl, ten už je blízko.

Poslední den. Moc rádi bychom vytyčili stejnou trasu, jakou chodívali březničtí. Navíc, dochované kaple byly v posledních letech skupinou obdivuhodných nadšenců přivedeny zpět ke své původní kráse (*Pozn. redakce – viz Poutní cesta z Březnice na Svatou Horu*). Bohužel z cesty kolem nich je nyní úzká a velmi frekventovaná silnice. Dokud se nepodaří tento problém vyřešit a například v polích podél komunikace vytvořit chráněný prostor pro putující, je třeba to vzít oklikou přes Tochovice. Nemusíte zoufat, i tato cesta má své kouzlo. K původní trase se připojíte

Výzdoba varhanních píšťal v kostele ve Třebesku

v TřebSKU. Tam alej mimo hlavní silnici dojdete ke kostelu Nanebevzetí Panny Marie, kde se kdysi ženil Antonín Dvořák.

A teď už je to opravdu jen skok. Čeká vás už jen jeden důležitý bod a tím je Památník Vojna. Ano, vcházíte do Příbrami, blížíte se ke Svaté Hoře, ale nejprve se musíte vypořádat s novodobými atributy místa. S haldami jako s pozůstatky těžby uranu a vydrancování jeho ložisek bez ohledu na zdraví lidí a vzhled okolní krajiny. S pracovním táborem Vojna, který sloužil jako vězeňské zařízení, a kde byli věznění a k práci v uranových dolech nuceni ti, kteří věděli, uměli, odmítali se poddat komunistické zvlůli. Ti, kterých bychom si měli nejvíc vážit, ti, od kterých bychom se měli učit, ti, na kterých bychom rozhodně neměli zapomenout. I díky nim můžeme opět putovat na Svatou Horu. Proto bychom chtěli naši poutí také uctít jejich památku.

Veškeré nezbytně nutné údaje jako je přesný popis trasy, vzdálenosti, převýšení, obtížnost, tipy na ubytovací prostory, obchody a restaurace, odkazy na výše zmiňovaná průchozí místa a zastavení naleznete na našich webových stránkách, doplněny budou během následujících týdnů. Pokud vás naše cesta zaujala, nezbyvá nám než popřát vám šťastnou cestu a těšíme se na shledání na Svaté Hoře. Pro ty, jež by si chtěli přidat ještě pár kilometrů navíc, uvádíme na webových stránkách i prodloužení trasy z Vyššího Brodu přes Rožmberk nad Vltavou.

A pro ty z vás, kteří by náš projekt rádi finančně podpořili, uvádíme i náš bankovní účet: 2401482361/2010.

Jitka Lipovská, Poutí na Svatou Horu

Jitka Lipovská, Eva Šikolová, Tereza Lipovská, Poutí na Svatou Horu

Nápravně pracovní tábor Vojna - dnes Památník Vojna

I v loňském roce nám krátce před Vánoci na Svatou Horu připutovalo Betlémské světlo, tak jako již mnohokrát. Přinesli je příbramští skauti. Co je tento plamínek vlastně zač a proč se právě on stal jedním z již tradičních symbolů zdejším Vánoc?

Prvopočátky historie Betlémského světla lze nalézt již v pověsti z 11. století, z doby papeže Urbana II. Na křížovou výpravu za osvobození Betléma a Jeruzaléma od mohamedánů se tehdy dalo najmout i několik mládenců z Florencie. Jeden z nich při svém odjezdu přísahal, že když výpravu přežije a vrátí se domů, donese do rodného města plamínek ohně z věčného světla, které hoří v Betlémské bazilice. Ačkoliv se zdálo být tato přísaha poněkud pošetilou, po několika letech, těsně před Vánoci, se do města opravdu vrátila skupina otrhaných a zubožených mužů. A přinesli s sebou i hořící svíci, o které všichni přísahali, že plamínek, který na ní hoří, je opravdu přímo z Betléma. První a na dlouhou dobu také poslední Betlémské světlo mělo tak svoji cestu za sebou.

Novodobá historie Betlémského světla počíná rokem 1986, kdy byl tento příběh využit pro ozvláštňování sbírky pro zrakově postižené děti „Světlo ve tmě“, pořádané v Linci. Organizátory napadlo přivést do Rakouska světlo z Betléma jako poděkování všem, kteří přispívají postiženým dětem. Vypravili tak do Betléma jedno dítě s několika členy doprovodného štábu a přivezli s sebou plamínek zapálený v Betlémské bazilice. V té době však patrně netušili, že začali nový vánoční zvyk, který se rozšíří i za hranice Rakouska.

Do Čech se Betlémské světlo poprvé dostalo díky exilovým skautům již krátce po pádu komunismu v roce 1989. O rok později se poprvé vydali brněnští skauti a skautky do Rakouska a přivezli odsud plamínek, který se stal jedním ze symbolů blížících se Vánoc. V loňském roce tedy Betlémské světlo ozářilo řadu našich kostelů i domovů již potřicáté.

Ač to možná některým čtenářům připadá zvláštní, i v současné době je dodržována tradice, kdy je na začátku prosince vypraveno jedno dítě z Rakouska do Betléma. Tam převezme v jeskyni, ve které se měl narodit Pán Ježíš, plamínek Betlémského světla a letecky jej dopraví do Rakouska. Odtud se plamínek šíří předáváním mezi lidmi.

Betlémské světlo

Pokud se podíváme na Svatou Horu, i tady u nás Betlémské světlo poněkud zdomácnělo a našlo si mnoho příznivců. Řada z nás se nejen ráda zúčastňuje setkání v bazilice u příležitosti slavnostního předání s doprovodným programem a požehnáním, ale také se opravdu pečlivě připravuje a pokouší se donést plamínek Betlémského světla i k sobě domů.

Co nás k tomu však vede? Vždyť svíce je v adventní době i poté o Vánocích všude plno a zapálit oheň dnes není žádný problém. Proč si tedy připravovat lucernu či svíčku a vydávat se někam na kopec a poté chránit křehký plamínek před větrem a další nepřízní počasí? Síla Betlémského světla není v tom, že bychom si neuměli opatřit oheň jinak, ale v tom, že jde o vhodnou příležitost k setkávání se jak s přáteli, tak také s dalšími známými i neznámými lidmi, se kterými se můžeme o něco podělit.

Je poněkud obtížné obdarovat o Vánocích všechny, které bychom chtěli. S jedním malým plamínkem to však jde docela snadno. Ať od něj zapálíme svíce, kolik chceme, o žádné jeho světlo nepřijdeme. Naopak se může šířit dál a přemáhat tak okolní temnotu. A to nejen ve fyzickém, ale také v přeneseném slova smyslu. Vždyť předáním plamínku Betlémského světla a přáním hezkých a pokojných Vánoc obdarovanému nejen uděláme radost, ale také mu tím věnujeme kousek sebe. Ač to tak možná v předvánočním shonu v obchodech i domácnostech někdy nevypadá, jednou z nejceněnějších komo-

dit, kterou máme, je náš vlastní čas. A pokud se rozhodneme jej strávit tím, že dojdeme pro plamínek Betlémského světla a rozdáme jej dalším lidem ve svém okolí, dáváme jim tím jasně najevo, že nám stojí za tu námahu a za to, abychom si část našeho vlastního, omezeného času, vymezili i pro ně.

Svatá Hora je v předvánočním i vánočním

čase častým cílem procházek nejen pro věřící. Je také vítaným cílem procházky velkého množství rodin kvůli dětem, které je potřeba zaměstnat například při „čekání na Ježíška“ o Štědrém dnu. Řada z nich s sebou nese lucerničku, ve které si pak dolů z kopce snáší Betlémské světlo. A lze je poměrně snadno spatřit také v dalších částech města – kolem Nováku, na sídlišti a jinde. Z pohledu těch, kteří na Svatou Horu Betlémské světlo přináší, nám to dělá obrovskou radost. Vždyť pokud by i jen zlomek těchto rodin přiláká Betlémské světlo k návštěvě právě Svaté Hory, je to jen dobře. Je to zážitek jak pro rodiče, tak i pro děti, protože donést světlo i jen z kopce na parkoviště nebo ještě lépe až k sobě domů, je občas docela výzva. A navíc si tím do svých domovů přináší plamínek, který byl před svým rozdáváním požehnan. Ať to již stihnou před Narozením Páně, nebo až po něm.

Přejme si tedy, ať je Betlémské světlo i nadále vítaným symbolem v období Vánoc a motivuje nás k setkávání se s lidmi, které máme rádi.

Ing. et Ing. Stanislav Vojtěch, Ph.D. - Golem

„Betlémské světlo symbolizuje především postavu Ježíše Krista, který se narodil v městě Betlémě. Ježíš Kristus je pro křesťany tou zásadní osobností, od níž odvíjí svůj vztah k Bohu, svůj pohled a své postoje vůči světu, vůči sobě navzájem i vůči druhým lidem. Ježíš je také na různých místech Písma svatého nazýván Světlem, tudíž o vánočních svátcích, kdy si připomínáme narození Ježíše Krista, je to v posledních letech spojeno také s tímto pěkným zvykem, že se z Betléma rozváží světlo do celého světa.“

Václav Malý

„Vraťme se k Hospodinu, on nás rozdrásal, on nás uzdraví“

(Lk, 18, 9 – 14)

Téma návratu, obrácení je jedním z ústředních témat postu. Co to vlastně znamená, aby to nebylo jen nějaké prázdné slovo? A co to předpokládá? Jednak uvědomit si, že jsme na cestě, že nejsme hotovi, a přijmout, že na té cestě se musíme také rozhodovat, a že jsme za ni zodpovědní. Že prostě jít nestačí, i když někdy potřebujeme síly jenom k tomu, ale že je třeba i ptát se, jak jdeme a kam jdeme a pro křesťana s kým jdeme možná daleko víc než kam a jak, ptát se s kým. Já jsem cesta. A návrat, který v Kristu konáme k Otci, protože v něm se vracíme jako ta ztracená ovce do lůna Otcova, ten musí znamenat i přijmout zodpovědnost za naše chybné kroky. Copak za naše, když si trochu zabloudíme, tak to musíme ujít, ale za to, co jsme na té cestě třeba způsobili druhým a kde jsme jim byli kamenem úrazu. Setkání s Bohem, aby bylo pravdivé, v určitých chvílích života i bolí. On nás rozdrásal. Můžeme si říct, co je to za zvláštní obraz, přece víme, že Bůh je láska. Ale nestalo se vám, že jste zůstali sami nad sebou zahanbeni právě tehdy, když jste někoho, kdo vás miluje, zranili? Není to opravdu tak, že právě vůči tomu, kdo nás miluje, se „nasvítí“ všechna naše slabost, všechny naše chyby, všechny naše viny? To znamená, pokud máme pocit, že jsme s Bohem jenom zadobře, jako ten farizeus, tak to není úplně pravda, protože zřejmě si něco nalháváme. Nemůžeme být s Bohem úplně zadobře, když kolem nás se dějí věci, které se dějí, a my nejsme vyvázáni z tohoto světa. Svět, tak jak je, nesmí být, říkal můj oblíbený německý výtvarník Joseph Beyus. Prostě museli bychom být slepí, kdybychom neviděli nespravedlnost, zadržování mzdy, rozdělování rodin, hlad, bídu, naši nezodpovědnost za potřeby bratří a sester, kteří jsou zoufalí a bez domova a na cestách. Kdo toto nechce vidět, tak si musí strašně lhát. A stojí nás velmi mnoho energie, tvářit se, že se nás to netýká a nemůžeme být šťastní a nemůžeme být svobodní, protože musíme vytvářet ze všech sil virtuální realitu, která nás nakonec spolkne. A tak buďme rádi za to, že je to svědomí, co se v nás ozývá, že je to někdy bolest, se kterou nevíme, co dělat, protože opravdu bída světa je taková, že...tu něco pošlu, abych pomohl, tu někomu pomůžu a objeví se tisíc dalších hrůz. Ale nemůžeme být v klidu. Zároveň však nemůžeme být zoufalí. Hospodin nás uzdraví. To znamená vztah k Bohu, k lásce musí nějakým způsobem bolet, ale skrze tu bolest musíme vnímat, že na světě, který byl je takto zjizvený a zlý, je dobře být. Protože není ponechán sám sobě, ale je od Boha. Je nám Bohem darovaný. Jsme stvoření, nejsme do něj hozeni a vrženi. A to je taková zvláštní dvojlovnost postní doby, ona nemá být dobou zoufalství. Ona má být opravdu dobou, kdy si uvědomujeme rány světa i rány své, ale vždycky na pozadí lásky. Nic nám nepomůže, když si budeme uvědomovat hrůzu světa a nebudeme za tím vnímat lásku. Proto je tak důležité nejen pomáhat lidem, kteří trpí, ale také „nasvítit“ jim, že i za jejich životem stojí Bůh. To věděli misionáři, kteří vždycky, když

se dotýkali bolesti tohoto světa, tak zároveň přinášeli Krista, ne jako manipulaci, byť se to někdy mohlo stát, ale vrátili lidem důstojnost. Protože když nevrátíme důstojnost sobě a druhému, tak nic nepomůže, sebevětší zachraňování. Tedy prožijme ve zkroušenosti viny, které neseme. Nehledejme je uměle, „nehrabejme“ se v sobě, ale také neutíkejme. Prožijme ve zkroušenosti zodpovědnost viny za to, jak se žije lidem kolem nás. Za neodpuštění, která jsme zaseli a neseme v sobě. Za nenávisť, kterou rozšiřujeme už třeba jenom tím, že přijímáme všechny ty fake news - falešné zprávy. Za to, že jsme vyzbrojeni jako křesťané často jedinou ideologií a názorem, kterým „mlátíme“ druhé. Za nedostatečnou pokoru. Ale neopustíme nikdy živého Boha, který se nám v Kristu dává. On nás rozdrásal, on nás uzdraví, a to musí dohromady. Vztah, který něco nestojí i mezi lidmi, nemůže přinést uzdravení z vděčnosti. Když se vrátíme k evangeliu, je tam ten, který si je jistý sám sebou a Boha potřebuje k čemu? Jenom aby mu požehnal. Beztak vede dobrý život – kdo může být vzornější, tak jako šlehačku navrch dáme požehnání Boží. Ale tak to není, my prostě nejsme lepší, dobří, nejlepší a nakonec Boží. Všechno je milost. A pak je tam celník, který má sklopenou hlavu a ví, že od Boha potřebuje milosrdenství. Farizeus odchází nevyslyšen a přitom stačilo tak málo – ne aby se zhlížel v sobě, dokonce si ani nemusel sypat popel na hlavu. To, co se od něj čeká, je tu hlavu otočit a všimnout si, že celník je zkroušený a není mu třeba dobře. Prostě by mu stačilo toho celníka milovat a ne se vůči němu vymezovat. Ne pokračovat v tom obrovském následku prvotního hříchu, kterým je konkurence, žárlivost, závist, zneužívání druhých. Farizeus má obrovskou šanci. Pochopit, že všechno to, co v sobě nastřádal zbožného, vědomosti o Bohu, mají přijít ke slovu, když uvidí zkroušeného člověka. A to se stane v Kristu. Bůh a člověk nemají dvě tváře. Bůh a člověk mají jednu tvář, tvář trpícího služebníka, který důsledně přijal náš život a navrátil nás k Otci. A tak přijmeme zodpovědnost za svůj život. To by mělo být ovoce postu. Protože být omezováni z mnoha stran i zevnitř, v Kristu jsme svobodní, abychom milovali. Nenechme tu lásku v sobě nějak udusit. Zkusme ji dát ven. Možná nedokonale, možná ne podle ideálů, možná na cestách křivých. Ale láska musí ven, směrem k druhým. Všimněme si jejich ran a to bude zároveň ono uzdravení, které nám Hospodin nabízí.

Kázání P. Petra Beneše, CSsR

Zprávy ze Svaté Hory

- V neděli 13. října se v ambitech konala dobročinná akce nazvaná **Ríjnový koláč**.
- 30. listopadu se již druhým rokem uskutečnil ve svatohorském sklepení **kurz výroby adventních věnců** pod vedením Š. Sobotkové.

- Adventní **duchovní obnovu** 7. prosince vedl P. Ondřej Pávek.
- Výstava betlémů** v Mníšecké kapli byla zahájena vernisáží 19. prosince.
- Čtvrtou adventní neděli přinesli přibramští skauti **betlémské světlo**. Vystoupili s krátkým programem.
- Na **půlnoční mši** svatě v 16 hodin zazněla Rybova Česká mše vánoční, 25. prosince zazpíval sbor při bohoslužbě v 9 hodin Missu in D F. X. Brixiho.
- Letošní **Zpívání u jeslíček** proběhlo 25., 26., 29. prosince a 1. ledna.

- Na **vánočním koncertě** Matice svatohorské 26. prosince vystoupili Přemysl Kšica - varhany a Jakub Koš - zpěv.
- Mši svatou na závěr občanského roku** ve 22:30 sloužil P. David Horáček, CSsR. Následovala prezentace s komentářem uplynulého roku a o půlnoci ohňostroj a slavnostní přípitek na svatohorském náměstí.

- V období říjen - prosinec 2019 navštívili Svatou Horu **poutníci** z těchto míst: Radešinská Svatka, Kamený Újezd, Mníšek.
- Ze zahraničí přijeli poutníci** z Polska, Německa, Slovinska a USA.

Tento vystavený betlém zhotovený vězňi ve Věznicí Bytč byl darován Spolku Přibramských betlémářů

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2020

Termín	Název kurzu	Exercitátor / vede	Cena
2. 3.-6. 3.	Exercicie „Odpovídám na Boží dar?“ (Ovoce Ducha svatého)	P. Jan Kuník, CSsR	2080 Kč
12. 3.-15. 3.	Exercicie „Žijeme pro vzkríšení“	P. Josef Čunek, SJ	1650 Kč
19. 3.-22. 3.	Exercicie pro zdravotníky a ty, kteří pečují o druhé „Unést bolest a nemohoucnost druhých“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
26. 3.-29. 3.	Postní exercicie	P. Ondřej Salvet	1650 Kč
23. 4.-26. 4.	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané „Rozvedení, jejich rodiče i děti a přátelé“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
30. 4.-3. 5.	Exercicie	P. Karel Satoria	1650 Kč
6. 5.-10. 5.	Exercicie „Život z Ducha Božího“	Mons. Aleš Opatrný	2200 Kč
11. 5.-15. 5.	Exercicie „Ars celebrandi, o eucharistii“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
18. 5.-22. 5.	Exercicie „Život v usmíření s Bohem“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
1. 6.-5. 6.	Exercicie „Věříme v Boží prozřetelnost?“	P. Jan Kuník, CSsR	2080 Kč
18. 6.-21. 6.	Ikonopisecký kurz, info: DamianM@seznam.cz	Martin Damian	-
22. 6.-26. 6.	Exercicie „Smíření se sebou samým“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
29. 6.-3. 7.	Exercicie „Smysl pro modlitbu v životě křesťana“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
3. 8.-7. 8.	Exercicie „Umění rozlišování duchů“	Václav Čáp	2080 Kč
10. 8.-14. 8.	Exercicie pro všechny „Modlitba v životě křesťana“	Mons. Josef Žák	2080 Kč
23. 8.-29. 8.	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB	3180 Kč
14. 9.-18. 9.	Exercicie „Poutník na zemi“ - svátosti na cestě životem	P. Petr Beneš, CSsR	2080 Kč
21. 9.-25. 9.	Exercicie „Identita i důstojnost muže a ženy podle Evangelia“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR	2080 Kč
1. 10.-4. 10.	Exercicie pro seniory „Stáří jako oloupení nebo osvobodování?“	Mons. Aleš Opatrný	1650 Kč
19. 10.-23. 10.	Exercicie „Křesťanská láska a odpuštění“	P. Josef Michalčík, CSsR	2080 Kč
8. 11.-14. 11.	Exercicie pro kněze „Síla k životu kněze ze svátostné služby“	Mons. Aleš Opatrný	3180 Kč
15. 11.-21. 11.	Exercicie pro kněze v duchu spirituality Hnutí fokoláre	Mons. František Radkovský	3180 Kč
3. 12.-6. 12.	Exercicie „Blížkost Boha v Písni písní“	Václav Čáp	1650 Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden u konkrétních kurzů. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram - Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

- 11. 2. P. Marie Lurdské - **Světový den nemocných**.
- 26. 2. **Popeleční středa**, den přísného postu. Udělování popelce při všech mších. Hudba při liturgii v 17.00: P. J. Olejník - mešní proprium, ordinarium.
- 1. 3. **1. neděle postní**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
- 4. 3. **3. přednáška** cyklu Lidé ze svatohorských vin „**Leopold I. a Matouš Ferdinand Sobek**“ s ochutnávkou vín. Přednáší PhDr. V. Smolová.
- 7. 3. **Postní duchovní obnova**, vede Mons. Mgr. Jan Paseka, gen. vikář Královéhradecké dieceze. Začátek v 9.00 mši sv. s duchovním slovem, po mši sv. adorace, možnost sv. smíření, zakončení ve 12.00 krátkým koncertem. Ostatní mše sv. v 7.00 a 17.00 (s nedělní platností).
- 15. 3. **Postní koláč**. Dobročinná akce od 8.00 do 13.00 v ambitu.
- 19. 3. **Sv. Josefa**. Doporučený svátek.
- 25. 3. **Zvěstování Páně**. Doporučený svátek. V 17.00 Bohoslužba za děti do dlaně. Více informací na nedoklubko.cz.
- 1. 4. **4. přednáška** cyklu Lidé ze svatohorských vin „**Johann Rudolf Sporck**“ s ochutnávkou vín. Přednáší PhDr. Věra Smolová.
- 5. 4. **Květná neděle**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 začínají průvodem s ratolestmi z náměstí. Hudba při liturgii v 9.00 a v 11.00: P. Šmolík - Nové Matoušovy pašije.
- 9. 4. **Zelený čtvrtek**. Mše svatá jen v 17.00 na památku poslední večeře. Po mši svatě adorace v Getsemanské zahradě. Možnost získat plnomocné odpustky.
- 10. 4. **Velký pátek**. Den přísného postu. V 15.00 kříž. cesta v parku. V 17.00 velkopát. obřady. Hudba: R. Rejšek - Pašije. Možnost získat plnomocné odpustky.
- 11. 4. **Bílá sobota**. Boží hrob otevřen od 6. 30. Obřady velikonoční **vigilie** ve 20. 00. Možnost získat plnomocné odpustky.
- 12. 4. **Boží Hod velikonoční**, zasvěcený svátek. Žehnání pokrmů při každé mši sv. Hudba při liturgii v 9.00: P. Šmolík: Missa brevissima ad.
- 13. 4. **Pondělí velikonoční**. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Velikonoční Varhanní koncert v 17. 00.
- 26. 4. **3. neděle velikonoční**. Mše sv. v 9.00 a 11.00 s gregoriánským chorálem (Schola Cantorum Pilsensis).
- 29. 4. **5. přednáška** cyklu Lidé ze svatohorských vin „**Jáchym Čejka z Olbramovic**“ s ochutnávkou vín. Přednáší PhDr. Věra Smolová.
- 2. 5. **19. arcidiecézní poutě za duchovní povolání** - mše sv. v 11.30. Celebruje arcibiskup pražský kard. Dominik Duka. Další mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00.
- 3. 5. První koncert cyklu **Nedělních varhanních půlhodin** ve 14. 00. Další koncerty každou neděli do 4. 10. včetně.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle Areál otevřen 6.30–17.00

Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15. 30. Po každé mši svatě je požehnání milostnou soškou a její uctívání
Po odpolední mši svatě jsou zpívány nešpory. Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace

V pátek Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou, e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta

V květnu Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí

Svátoost smíření Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Zpovědní služba v bazilice po–so půl hodiny před každou mší svatou

Dále 10.00–11.00 a 16.00–17.00. V neděli před každou mší svatou

Schody Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & čtvrtek: 10.00–11.30; 13.30–16.00

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba: Martina Jechortová.

Kontakt: +420 731 619 800, +420 318 429 943, e-mail: prohlidka@svata-hora.cz

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba: neděle: I. – XII: 9.00–17.00 • pondělí – sobota: I.–V. & IX.–XII: 9.00–16.00 • V.–VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. – IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavírací dobou.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídky v zimním období je třeba předem domluvit, min. počet osob je 5. Jako alternativu pro jednotlivce nabízíme v tomto období prohlídku se zapůjčeným textem. Informace v prodejně v ambitu.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové velké varhany v bazilice.

Prohlídka nové expozice muzea. Každý den v otevírací době prodejny.

Prohlídka nově zrekonstruovaných sklepních prostor a zvonice. Prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5. 1.00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>.

Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada.

Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Poděkování dárčům 1. 12. 2018

Svatohorský betlém o Vánocích 2019

Závěrečné pohoštění

Listárna

Svatohorské Břízovské slavnosti

S takřka tříletým odstupem jsme letos koncem října cestovali do Příbrami a na milou Svatou Horu. Vzhledem k oné tříleté svatohorské „abstinenci“ jsme se na návštěvu o to vední radě i o výběr umělců a přednášejících. Dá-li Pán Bůh a zdraví, jak s oblibou říkáme, tak se už teď na příští Břízovské slavnosti těšíme.

S přáním všeho dobrého všem čtenářům Svaté Hory, Alena a Václav Adamovi

